

Law and Narrative in the Torah: How are they related?

R. Shimon's opinion in this week's daf that ritual slaughter that does result in edible food (because, for instance, the animal itself may not be eaten) is linked to a verse about Yosef and his brothers. This raises the question about learning law from the narrative part of the Torah. In this shiur, we will probe the varied relationships between the narrative (esp. Bereshit) parts of the Torah its legal parts (esp. Vayikra and Devarim).

1. חולין פה.

ורבי שמעון, מאי טעמא? אמר רבי מני בר פטיש: גמר מ"טבוח טבח וזהו, מה להלן שחיטה ראוייה, אף כאן שחיטה ראוייה.

The Gemara asks: And as for Rabbi Shimon, what is the reason he holds that an ineffective slaughter is not considered an act of slaughter? Rabbi Mani bar Pattish said: Rabbi Shimon derives his opinion from the verse: "Slaughter [*tevo'ah*] and prepare; for the men shall dine with me at noon" (Genesis 43:16).

2. בראשית מג:טז

וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח וזהו כי אתי יאכלו האנשים בציהרים:

When Joseph saw Benjamin with them, he said to his house steward, "Take those men into the house; slaughter and prepare an animal, for at noon they will dine—with me."

APPROACH 1 – DISTINCT AND SOMETIMES DIFFERENT

2. בראשית לב:לב-לג

לב ויזרח-לו השמש, כאשר עבר את-פנואל; והוא צלע, על-ירכו לג על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה, אשר על-כף הירך, עד, היום הזה: כי נגע בכף-ירך יעקב, בגיד הנשה.

The sun rose for him as he passed Penuel and he was limping on his hip. Therefore the Children of Israel are not to eat the sciatic nerve on the hip-socket to this day, because he struck Jacob's hip-socket, on the sciatic nerve.

3. חולין ז:ו – משנה

נוהג בטהורה ואינו נוהג בטמאה. ר' יהודה אומר אף בטמאה. אמר ר' יהודה והלא מבני יעקב נאסר גיד הנשה ועדיין בהמה טמאה מותרת לה? אמרו לו: בסיני נאמר אלא שנכתב במקומו.

The prohibition to consume the sciatic nerve of an animal applies only to kosher animals. R' Yehudah said that the rule applies to even a non-kosher animal. He explained: Was the sciatic nerve not already prohibited in Jacob's time, before any animals were considered forbidden? They answered him: the prohibition of the sciatic nerve is actually from Sinai; it was merely inserted into the narrative to which it refers.

3. פירוש המשנה לרמב"ם מסכת חולין פרק ז משנה ו... ושים לבך לכלל הגדול הזה המובא במשנה זו והוא אמרם מסיני נאסר... שכל מה שאנו נזהרים ממנו או עושים אותו היום אין אנו עושים זאת אלא מפני צווי ה' על ידי משה, לא מפני שה' צוה בכך לנביאים שקדמוהו... אין אנו מלים בגלל שאברהם מל את עצמו ואנשי ביתו, אלא מפני שה' צונו על

ידי משה להמול כמו שמל אברהם עליו השלום, וכן גיד הנשה אין אנו נמשכים בו אחרי אסור יעקב אבינו אלא צווי משה רבינו...

And pay attention to the important ruling presented in this Mishna, namely that the sciatic nerve only became forbidden at Sinai...

we follow laws only because they were commanded by God through Moses, not because He commanded those laws through any prophets who lived prior to Moses... we do not circumcise because Abraham circumcised himself and the members of his household, but because God commanded us through Moses to be circumcised as Abraham circumcised. Likewise, in the case of the sciatic nerve - we are not following a prohibition given to Jacob our forefather, but rather we are following the command of Moses our Teacher...

4. רמב"ם הלכות מלכים ט:ג

וכן היה הדבר בכל העולם, עד אברהם נצטווה יתר על אלו במילה, והוא התפלל שחרית. ויצחק הפריש מעשר, והוסיף תפילה אחרת לפנות היום. ויעקב הוסיף גיד הנשה, והתפלל ערבית. ובמצריים נצטווה עמרם במצוות יתרות, עד שבא משה רבנו ונשלמה תורה על ידו.

And so it was (i.e., that there were 7 commandments) throughout the world, until Abraham was commanded another: circumcision, and he prayed the morning prayer. And Isaac tithed and added another prayer in the afternoon. And Jacob added the sciatic nerve and prayed evening prayers. And in Egypt, Amram was given other commandments, until Moses our teacher came and the Torah was completed through him.

APPROACH 2 - VARIED

5. בראשית ט:ד

אֲדָ-בָשָׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמֶן לֹא תֹאכְלוּ:

You must not, however, eat flesh with its life-blood in it.

6. דברים יב:כג

בֶּן חֵזֶק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם-הַבָּשָׂר:

But make sure that you do not partake of the blood; for the blood is the life, and you must not consume the life with the flesh.

7. סנהדרין נט.

אמר ר' יוסי בר' חנינא כל מצוה שנאמרה לבני נח ונשנית בסיני לזה ולזה. נאמרה לבני נח ולא נשנית בסיני לישראל נאמרה ולא לבני נח.

R' Yose the son of R' Chanina states: Any commandment that was told to Noahides and repeated at Sinai was meant for both Jews and Noahides. But a commandment which was told to Noahides but not repeated at Sinai, was meant only for Israelites and not for Noahides.

8. ירושלמי מועד קטן ג:ה

מנין לאבל מן התורה ז'?" ויעש לאביו אבל שבעת ימים (בר' נ:י). "ולמידין דבר קודם למתן תורה

Whence do we know about the biblical requirement for 7 days of mourning? The verse regarding Joseph's mourning for his father reads: And he mourned for 7 days. And we may /may we derive law from pre-Sinaitic history.

9. בראשית כד:ס

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותינו את היי לאלפי רבבה

תוספות כתובות ז.

"ויברכו את רבקה"- איכא למימר דהתם ברכת אירוסין

And they blessed Rebecca and said to her, You, our sister, shall bear multitudes.
And they blessed Rebecca: one might say that this was the blessing of betrothal (as we do today under the chuppah)

A LITERARY APPROACH: LAW AS COMMENTARY

Law as Commentary: Sexual Practice

10. בראשית כ:י ויאמר אבימלך, אל-אברהם: מה ראית, כי עשית את-הדבר הזה. **יא** ויאמר, אברהם, כי אמרתי רק אין-יראת אללים, במקום הזה; והרגוני, על-דבר אשתי. **יב** וגם-אמנה, אחתי בת-אבי הוא--אך, לא בת-אמי; ותהי-לי, לאשה. **יג** ויהי כאשר התעו אתי, אללים מבית אבי, ואמר לה, זה חסדך אשר תעשי עמדי: אל כל-המקום אשר נבוא שמה, אמרי-לי אחי הוא.

Genesis 20:9 Then Abimelech called Abraham, and said unto him: 'What hast thou done unto us? and wherein have I sinned against thee, that thou hast brought on me and on my kingdom a great sin? thou hast done deeds unto me that ought not to be done.' **10** And Abimelech said unto Abraham: 'What sawest thou, that thou hast done this thing?' **11** And Abraham said: 'Because I thought: Surely the fear of God is not in this place; and they will slay me for my wife's sake. **12** And moreover she is indeed my sister, the daughter of my father, but not the daughter of my mother; and so she became my wife. **13** And it came to pass, when God caused me to wander from my father's house, that I said unto her: This is thy kindness which thou shalt show unto me; at every place whither we shall come, say of me: He is my brother.'

11. ויקרא כ:יז ואיש אשר-נקח את-אחותו בת-אביו או בת-אמו וראה את-ערוته והיא-תראה את-ערוته, חסד הוא--ונכרתו, לעיני בני עמם; ערות אחתו גלה, עונו ישא. **Lev. 20:17** And if a man shall take his sister, his father's daughter, or his mother's daughter, and see her nakedness, and she see his nakedness: it is a shameful thing; and they shall be cut off in the sight of the children of their people: he hath uncovered his sister's nakedness; he shall bear his iniquity.

Law as Commentary: Filial Piety

12. שמות כ:יא כבד את-אביך, ואת-אמך--למען, נארכו ימיה, על האדמה, אשר ה' אלליך נתן לך. {ס} **Ex. 20:11** - Honor your father and your mother so that your days will be lengthened upon the ground that the Lord your God is giving you.

13. דברים ה:טו כבד את-אביך ואת-אמך, כאשר צוה ה' אלליך--למען נאריך ימיה, ולמען ייטב לך, על האדמה, אשר ה' אלליך נתן לך. {ס} **Deut. 5:15** - Honor your father and mother as the Lord your God has commanded you, so that your days will increase, and it will be good for you, upon the land that the Lord your God is giving you.

14. בראשית מז:ז ויבא יוסף את-יעקב אביו, ויעמדהו לפני פרעה; ויברך יעקב, את-פרעה. **ח** ויאמר פרעה, אל-יעקב: כמה, ימי שני חייד. **ט** ויאמר יעקב, אל-פרעה, ימי שני מגורי, שלשים ומאת שנה: מעט ורעים, היו ימי שני חיי, ולא השיגו את-ימי שני חיי אבתי, בימי מגוריהם. **י** ויברך יעקב, את-פרעה; ויצא, מלפני פרעה. **יא** ויושב יוסף, את-אביו ואת-אחיו, ויתן להם אחזה בארץ מצרים, במיטב הארץ בארץ רעמסס--כאשר צוה פרעה.

Gen. 47:7 And Joseph brought Jacob his father and stood him before Pharaoh. And Jacob blessed Pharaoh. **8** And Pharaoh said to Jacob: How long have you lived? **9** And Jacob said to Pharaoh: The length of my wandering has been 130 years - my years of life have been short and bad, and they have not reached the ages of my ancestors in their wanderings. **10** And Jacob blessed Pharaoh and left Pharaoh's presences. **12** And Joseph settled his father and his brothers and gave them a plot in the land of Egypt in the best of the land of the region of Ramses, as Pharaoh had ordered.

III. Law as Commentary: Competition at Home

15. בראשית כט:ל-לג

ל וַיָּבֵא גַם אֶל-רָחֵל, וַיֶּאֱהָב גַּם-אֶת-רָחֵל מִלֵּאָה; וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ, עוֹד שְׁבַע-שָׁנִים אַחֲרֹת. לֹא וַיָּרָא יָקוֹק כִּי-שָׁנוּאָה לֵאָה, וַיִּפְתַּח אֶת-רִחְמָהּ; וְרָחֵל, עָקְרָה. לֵב וַתִּהְיֶה לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן: כִּי אָמְרָה, כִּי-רָאָה יָקוֹק בְּעֵינַי--כִּי עָתָה, יֶאֱהָבֵנִי אִישִׁי. לֵב וַתִּהְיֶה עוֹד, וַתֵּלֶד בֶּן, וַתֹּאמֶר כִּי-שָׁמַע יָקוֹק כִּי-שָׁנוּאָה אֲנֹכִי, וַיִּתֶּן-לִי גַם-אֶת-זֶה; וַתִּקְרָא שְׁמוֹ, שִׁמְעוֹן.
And he married Rachel and **loved** her more than he loved Leah, and he continued to work for Lavan for 7 more years. And God saw that Leah was **despised**, and He opened her womb, and Rachel remained barren. And Leah conceived and gave birth to a son: and she called him "Reu'ven", for she said, "For God has seen (ראה) my poverty, for now my husband will **love** me." And she conceived and birthed another son, and she said, "For God has heard (שמע) that I am **despised**, and He has given me this one as well; and she called him "Shim'on."

16. בראשית מט:ג

ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה, כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנִי...
Reuven, you are my **firstborn**, my strength and the **first of my strength**...

17. דברים כא:טו-יז

טו כִּי-תִהְיֶינָה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים, הָאֶחָת אֶהוּבָה וְהָאֶחָת שָׁנוּאָה, וַיֵּלְדוּ-לוֹ בָּנִים, הָאֶהוּבָה וְהַשָּׁנוּאָה; וְהָיָה הַבֶּן הַבְּכֹר, לַשָּׁנִיָּאָה. טז וְהָיָה, בְּיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת-בְּנָיו, אֶת אֲשֶׁר-יִהְיֶה, לוֹ--לֹא יוּכַל, לְבַכֵּר אֶת-בֶּן-הָאֶהוּבָה, עַל-פְּנֵי בֶן-הַשָּׁנוּאָה, הַבְּכֹר. יז כִּי אֶת-הַבְּכֹר בֶּן-הַשָּׁנוּאָה יְכִיר, לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם, בְּכָל אֲשֶׁר-יִמְצָא, לוֹ: כִּי-הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ, לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה.

If a man has **two wives**, one **beloved** and the other **despised**, and both the beloved and despised have borne him sons, but the **first born is the son of the despised wife** --- when he leaves his inheritance to his sons he may not prefer the son of the beloved wife over the elder son of the despised wife. He must **acknowledge the first born son of the despised wife** and give him the double portion. For he is the **first of his strength and to him is the birthright due**.

WHAT IS THE GOAL?

18. Erich Auerbach, "Odysseus' Scar," *Mimesis: The Representation of Reality in Western Literature*, trans. Willard R. Trask. Princeton, 1953, repr. 1974, chapter 1. Far from seeking, like Homer, merely to make us forget our own reality for a few hours, it seeks to overcome our reality: we are to fit our own life into its world, feel ourselves to be elements in its structure of universal history.

19. Robert Cover, *Nomos and Narrative*, 22-23:

To inhabit the biblical normative world is to understand, first, that the rule of succession can be overturned; second, that it takes a conviction of divine destiny to overturn it; and third, that divine destiny is likely to manifest itself precisely in overturning this specific rule...